

Sygn. akt III Cz 1969/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Hupa – Dębska

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Barbara Konińska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku C. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko W. S. (S.)

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 2 października 2014 r., sygn. akt VIII Co 1839/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Barbara Konińska SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1969/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w postanowieniu z dnia 2 10 2014r. oddalił wniosek wierzyciela C. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty sporządzonemu przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 12 02 2013r., w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 228395/14, uznając, iż wierzyciel nie wykazał przejścia na jego rzecz uprawnień wynikających z tego tytułu za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Orzeczenie to zaskarżył **wierzyciel C. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**, który wnosił o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz o zasądzenie na jego rzecz od dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucił, że poczynione ustalenia są sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że nie zostały spełnione wymogi wynikające z art. 788 § 1 k.p.c. dotyczące udokumentowania następstwa prawnego dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

W uzasadnieniu orzeczenia między innymi podniósł, że poświadczenie notarialne podpisów złożonych pod umową sprzedaży wierzytelności dotyczyło umowy wraz z załącznikiem stanowiącym jej integralną treść. Wskazał, że uwzględniając realia obrotu masowego nie jest możliwe dostarczenie do sądu trwale połączonych dokumentów wykazujących przejście uprawnień wraz z podpisami notarialnie poświadczonymi, dlatego też Sąd zobowiązany jest do analizy treści dokumentów. W razie wątpliwości Sąd może wezwać pełnomocnika do uzupełnienia ewentualnych braków formalnych wniosku lub wyjaśnienia określonych kwestii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wierzyciel domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu powinien - zgodnie z regulacją art. 788 § 1 k.p.c. - wykazać dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym przejście na niego uprawnień wskazanych w tytule.

W przypadku dokumentów prywatnych wymóg ten jest dochowany wtedy, gdy z samej treści dokumentu opatrzonej urzędowo uwierzytelnionymi podpisami wynika przejście na wierzyciela praw stwierdzonych w tytule.

Skarżący, domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności złożonemu tytułowi wykonawczemu, odwołał się do umowy sprzedaży wierzytelności zawartej przez niego w dniu 28 10 2013r. z S. A. (Spółka Akcyjna) w P..

Jakkolwiek pod umową widnieją podpisy, które zgodnie ze załączonym poświadczeniami notariusza zostały złożone w jego obecności w dniu jej zawarcia (jest to równoznaczne z urzędowym poświadczeniem podpisów złożonych pod umową),

to w treści umowy nie skonkretyzowano jednak wierzytelności stanowiących jej przedmiot.

W tym zakresie umowa w postanowieniach § 1 pkt 1 odwołuje się do listy wierzytelności, którą „zawiera Załącznik nr 1 do Umowy”, co obliżowało skarżącego

do przedłożenia tego załącznika z urzędowo poświadczonymi podpisami osób zawierających umowę.

W załączonym do wniosku „załączniku nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 10 2013r.” podano tylko datę umowy, której stanowi on integralną część (28 10 2013r.), lecz nie wskazano w nim stron umowy i miejsca jej zawarcia, co w sposób jednoznaczny pozwoliło by ją skonkretyzować.

Z tej przyczyny nie można przyjąć, iż załącznik ten dotyczy wskazanej przez skarżącego umowy (nie można wszak wykluczyć, iż dotyczy on innej umowy zawartej w dniu 28 10 2013r.), a na dodatek złożone pod nim podpisy to skróty podpisu (parafy) przez co nie wiadomo kto je złożył i nie zostały one urzędowo poświadczone.

Tym samym skarżący nie wykazał w sposób przewidziany prawem przejścia na niego uprawnień wskazanych w przedłożonym tytule wykonawczym, co w świetle przywołanej na wstępie regulacji prawnej czyni jego wniosek bezzasadnym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie jest bezzasadne.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Barbara Konińska SSO Magdalena Hupa - Dębska SSO Leszek Dąbek